Як знайдемо дванадцять, уважно прочитаємо,
Побачимо, що, власне, шість без повторів їх.
Цікавить нас про подорож, останнє слово впишемо,
«_ _ _ □ _ _ » - ну то хічхайкером був Пушкін для своїх.
12

Ми далі вирушаємо, та трохи посумуємо –
Поетів тут у Харкові у всі часи своїх
Лічить – не перелічено, читать – не перечитано,
Та їх не помічаємо, бо нехтуємо їх.

І знову ми у поїзді, до центру повертаємось,
Музей наш історичний – остання дивина.
На стінах барельєфи, походимо, розглянемо,
Прив'язки до історії на них, на жаль, нема.

Нема хозар і половців, Русі, козаків-воїнів,
Лише радянські символи у варіантах всіх,
Нема спортсменів, вчених, поетів і героїв,
Але колись в майбутньому розмістимо і їх.

Перейдем переходом ми – їх два, один до виходу,
По ньому прогуляємось, побачимо сюрприз –
Тут місце облаштовано – є лавочка з годинником,
А прямо поруч з ними – в цікаве місце хід.

І вже остання станція – тепер ми вже на лінії,
З якої починалося у Харкові метро.
З Майдану «_ _ □ □ _ _ _ _ _ _ □ » виходимо на вулицю,
29 19 28
За скарбом вирушаємо, шукаємо його.

Виходимо у сторону, де «Квітки-Основ'яненка»,
Чотири/шість шукаємо, то близько від метро.
В кав'ярню ми заходимо – прикольна назва харківська,
Звучить вона забавно, а саме: «ЛяТюШо».

Тут гасло прочитаємо, печатку тут поставимо,
А може й відпочинемо, і купим сувенір,
І саме тут прощаємось – чекаєм інших зустрічей,
У Харкові цікавинок багато – перевір!

Гасло Квесту:

□□□□□□ – □□□□□□□ □□□□□
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

“ □□□□□ □□□□□□□ !”
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Місце для скарбу:

Автори Квесту:

Алла Аніщенко, Мирослава Яріко, Ксенія Осьмачко.

Опікун квесту:

Алла Аніщенко, alla@socsvit.org

Автор відео:

Мирослава Яріко

Консультації:

Микола Білик

Більше інформації:

questy.org.ua fb.com/questy.org.ua @questy_ua

Партнери проекту “Квести: Відкриваємо скарби України”

ОСВІТНІЙ РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР

ХДАК

Fundacja Mapa Pasji

RITA Przemiany w regionie

Проект співфінансується Польсько-Американським Фондом Свободи в рамках програми RITA – «Зміни в регіоні», яку реалізує Фонд «Освіта для демократії»

questy
ВІДКРИВАЄМО СКАРБИ

Харківський метро-квест

Тематика:

Квест по Харківському метрополітену - унікальна можливість побачити метро не лише як вид транспорту, але й як свідка історії і витвір мистецтва. Можливість подивитися новими очима на станції, поглянути, як змінювався дизайн з року в рік, познайомитися з цікавими особистостями, які залишили свій слід в історії міста.

Як шукати скарб:

Квест є маршрутом, не позначеним на місцевості чи мапі, варто лише спуститися до Харківського метрополітену і йти за підказками у будь-який зручний час. У війну інтервали між поїздами вдень можуть досягати 20 хвилин, тож краще проходити квест увечорі чи вранці. Коли всі загадки будуть відгадані, ви отримаєте гасло, яке необхідно показати у місці, де зберігається скарб, і отримати печатку.

Час подорожі: 1,5 год

Де це знаходиться:

м. Харків – найбільше місто Сходу України, центр Слобожанщини. Попри війну, сюди можна дістатися як залізницею, так і автобусами практично з усіх обласних центрів України і деяких міст із-за кордону.

Початок подорожі:

Платформа станції метро “Південний вокзал” (якщо станцію буде перейменовано - йдеться про станцію метро біля вокзалу Харків-Пасажирський).

Вітаємо у нашому метро –
За кілька років буде пів століття,
Як починається історія його,
Попри умови всі та лихоліття.

Ходімо на вокзал, опустимось під землю,
Тут квест наш почнемо, віднайдемо слова.
І Харків – дивне місто, цікаве, небуденне,
Відкриє нам себе, почнеться наша гра.

Південний вокзал – наша перша зупинка.
І тут здивування – на заході міста
Центральний вокзал, то до чого тут південь?
Були ми в імперії, північ – столиця.

Прикрас тут небагато – граніт і мармур жовтий
(Газган з Узбекистану), лабрадорит, бетон.
Цікавий факт – освітлення колись було, як фари,
А зараз просто лампи, мармуру під тон.

Колони тут пілони, розділено їх навпіл,
Цікаво, скільки? _ _ □ _ _ _ . Так мало? Ну ок.
(11)
Тримають стелю міцно. Поїдемо ми далі,
Чекають нас сьогодні пригоди для гостей.

Метро « _ _ _ _ □ _ □ _ _ _ _ ринок» - тут можна не виходити,
(3) (17)
Подивимось з вікна ми. На стінах – квіточки.
Так український розпис у Харків притягнули,
Знайшовши у цензурі радянській дірочки.

Ми їдемо транзитом, виходим на проспекті
_ _ □ _ _ _ _ □ . Тут сірість, чіткість, простота,
(14) (23)
Але цікава станція колись була в проекті,
Яскрава, кольорова – та знищена вона.

Залишилась та назва лише на залізниці –
Вгорі над нами станція – знайдемо вказівник.
І назву пошукаємо – «□ _ _ □ _ □» там написано.
(9) (27) (2)
Цікавий то проект був – шкода, що так він зник.

У виходів на станції газганом все оздоблено,
І біля турнікетів віднайдем вітражі.
Їх _ □□ ми нарахуємо, творили їх художники
(22 13)
Ночами переважно, і то не міражі.

І далі вирушаємо – Спортивна – тут виходимо
Цікаво? То роздивимось. Над нами – стадіон.
Ми «_ _ _ _ □ _ □ _» запишемо і далі вирушаємо
(20) (16)
Шукати ескалатори, хто знайде – чемпіон!

Якщо знайшли всі _ _ □ _ _ _ _ , то далі вниз спускаємось,
(6)
Де лінія наступна очікує на нас,
Зелена, Олексіївська, відкрита в Незалежності,
В рік дев'яносто п'ятий, був добрий резонанс.

І перша на цій лінії - «шкатулка малахітова»,
Її почесна назва - «_ _ _ □□ _ □ _ _ _ _ _ □ _ _».
(26 8) (24) (4)
Цікаві тут на стелі плафони і освітлення,
Єдина з всіх складається із трьох поверхів.

Проїдем до Бекетова і вийдемо на станції,
Вітраж ми тут віднайдемо, запишемо собі:
«Академік □ _ _ _ _ _ □ _ _ _ □», і далі роздивляємось -
(15) (25) (10)
Цікаві тут решітки, пілони, кольори.

У вестибюль піднімемось,
І люстри ми розглянемо –
Цікава форма – більше нам
Такого не знайти.

І тут над ескалатором вітраж один побачимо,
На ньому напис – □ _ _ □□ _ , запишемо собі,
(1) (7 30)
І далі вже поїдемо, у напрямку Держпрому ми,
Бо час летить нестримно, та встигнем далебі..

Держпром – проста то станція, але сюрприз приховано:
Тут для шахістів столики запрошують на гру.
Їх зараз не побачимо, закрито входи/виходи,
Та після перемоги повернеться наш клуб.

Ми ж перехід шукаємо на синю (другу) лінію,
Там станція відкриється чарівна нам на мить.
Одна з найкращих в світі вважається ця станція,
Найкраща у Союзі, – чекісту ж бо присвячена,
Але усе змінилося – наукою освячена,
І у війну виставами, концертами звучить.

Їй Незалежність назву нову подарувала,
Допомогла усім нам змінить пріоритет.
Така логічна назва, що всіх причарувала –
Її ми називаємо – наш Університет.

Ми ж зараз пошукаємо ікону та цій станції,
Тут десь є покровителька студентського життя -
Св. «_ □ _ _ _ _ □» впишемо і далі вже поїдемо,
(18) (21)
На лінії нас інші чекають відкриття.

Барабашова станція – до неї довго їхати.
Але таки космічна (він астрономом був) –
Її собі роздивимось, і можна навіть мріяти
Музей йому відкрити – за все, що він здобув.

Назад ми повертаємось і вийдемо на Київській,
На стінах барельєфи, поглянемо туди,
Собор Софії, Лавра і звірі чудернацькі,
А також – тут радянської спадщини сліди.

Підлога вкрита квітами, мармурово-гранітними.
То трохи почекаємо – рахуймо пелюстки.
_ □ _ _ _ білих нарахуємо, на лавочці посидимо,
(5)
І далі знову їдемо – по Пушкінській пройти.

Цікава також станція, найглибша з всіх у Харкові,
Побачимо багато ми наліплених прикрас.
Тут ліри і пегаси, троянди і медалики,
І вірші на медаликах – шукаємо для нас.